

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

De Reffloriis Et De Palmi Abbatibus, & Priori de Reffloriis, Bracarensis &
Tudensis diocesum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

aliis fide catholicis, sed defendenda potius & fovenda. Miramur insuper & movemur quod tu pro terra nobilium virorum Convenarum & Fuxensis Comitum ac Gastonis de Bearno restituenda sibi apostolicum per nuntios tuos suppressa veritate mendacium exprimentes subripi fecisti mandatum; cum propter multa & magna eorum flagitia, ob hæreticorum favorem, quos manifestè defendunt, excommunicationis sint vinculo innodati. Verùm cum mandatum pro talibus sic obtentum non teneat, illud tamquam subreptum penitus revocamus. Si verò iidem ecclesiasticæ unitati reconciliari desiderant, prout dicunt, venerabili fratri nostro Narbonensi Archiepiscopo apostolicæ sedis Legato nostris damus litteris in mandatis ut recipiens ab ipsis non solum juratoriam cautionem, cum jam sua sint juramenta transgressi, sed & aliam quam viderit expedire, beneficium eis absolutionis impendat. Et iis rite præmissis tamquam veræ devotionis indicis, Cardinalem de latere nostro Legatum, virum honestum, providum, & constantem, juxta petitionem tuam ad partes illas curabimus destinare; qui non declinans ad dexteram vel sinistram, sed incedens regia via semper, quæ rectè facta invenerit approbet & confirmet, errata verò corrigat & emendet, & tam nobilibus antedictis quam aliis conquerentibus exhiberi faciat justitiæ complementum. Interim ergo inter te & terram tuam & dictum Comitem Montisfortis ac suam volumus & mandamus firmas treugas fieri ac servari, hæreticis prorsus exceptis, cum quibus, cum nulla sit societas lucis ad tenebras, nec participatio Christi ad Belial, aut pars fideli cum infideli, orthodoxæ fidei professores treugas habere non convenit sive pacem. Mandantes nihilominus Comiti antedicto ut tibi pro terra quam à te tener reverenter exhibeat quod exhibere tenetur. Illud autem excellentiam tuam volumus non latere, quod si Tolosani ac nobiles sæpediti adhuc quoque in errore suo duxerint persistendum, nos per indulgentias innovatas cruce signatos & fideles alios præcipimus excitari ut ad extirpandam pestem hujusmodi divino freti auxilio insurgentes, tam contra ipsos quam quoslibet alios receptatores aut defensores ipsorum, qui plus ipsis hæreticis sunt nocivi, procedant in nomine Domini Sabaoth. Monemus igitur serenitatem tuam, rogamus, & obsecramus in Domino quatenus quæ præmissimus prompto animo, quantum ad te pertinet,

Tom. II.

exequaris, sciturus pro certo quod si aliter, quod non credimus, duceres faciendum, præter indignationem divinam, quam ex hoc facto contra te procul dubio provocares, grave ac irreparabile posses incurere detrimentum, nec nos, quantumcumque tuam diligamus personam, tibi contra fidei Christianæ negotium possemus parcere vel deferre. Quantum enim tibi periculum immineret, si Deo & Ecclesiæ, præsertim in causâ fidei, te opponeres, ut consummationem sancti operis impedires, non solum vetera sed & moderna te possunt exempla docere. Datum Laterani Kal. Junij, pontificatus nostri anno sextodecimo.

In eundem ferè modum nobili viro Simoni Comiti Montisfortis. Is in cujus manu &c. usque Sabaoth. Si enim prædictus Rex aliter duceret faciendum &c. usque docere. Monemus igitur nobilitatem tuam & exhortamur attentius, per apostolica tibi scripta mandantes quatenus quæ præmissimus prompto animo, quantum ad te pertinet, exequaris. Datum ut supra.

In eundem ferè modum scriptum est Narbonensi Archiepiscopo apostolicæ sedis Legato. Is in cujus manu &c. usque docere. Unde nos Regem & Comitem sæpeditos per litteras nostras monuimus ut quæ præmissimus prompto animo, quantum ad eos pertinet, exequantur. Ideoque fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus præfatos Regem & Comitem monens ad id efficaciter & inducens, procedas circa tres nobiles antedictos secundum formam superius comprehensam. Tu denique, frater Archiepiscopo &c.

In eundem ferè modum scriptum est Tolosano Episcopo. Is in cujus manu &c. usque inducens, procedas circa cives prædictos secundum formam superius comprehensam. Tu denique, frater Episcopo &c. Datum ut supra.

DE REFLORIIS ET DE PALMI
Abbatibus, & Priori de Refloris,
Bracarenfis & Tudensis diocesum.

Oblata nobis M. mulieris petitio continebat quod cum olim S. frater suus una cum quibusdam aliis morti cuiusdam interfuisset Presbyteri chabolo suadente, tandem reversus ad cor, humiliter suum recognovit excessum, & paratus ut iter arripere ad sedem apostolicam veniendi, præveniente mortis articulo exequi non potuit quod intendit; juramento tamen promiserat quod nostris stare super

Epist. 49.
De sepeliendo
excommunicato
qui penitentia
signa
dederat.

E E e ij

excessu sæpedito mandatis. Vnde nobis dicta mulier supplicavit ut eum illum non religionis contemptus, sed necessitatis articulus impediens quod minus ad sedem accesserit apostolicam absolvendus, super absolutione ac sepultura ipsius dignemur misericorditer providere. Quia vero sicut in contumacia persistentibus rigidos esse nos convenit, sic humiliatis ad poenitentiam negare gratiam Ecclesie non debemus, discretioni vestre per apostolica scripta mandamus quatenus si prædictus S. dum adhuc viveret, satisfactionem condignam promissit vel sufficiens de satisfactione mandatum, & aliis manifesta in eo poenitentiae indicia præcesserunt, cum psalmo poenitentiali, oratione dominica, & aliis consuetis, defuncto absolutionis beneficium impendatis, tradi facientes corpus ejusdem ecclesiastica sepulture, dummodo* contra terræ consuetudinem ex hoc grave non debeat scandalum generari. Quod si non omnes &c. duo vestrum &c. Vos denique, filij Abbates &c. Datum Laterani III. Idus Maij, pontificatus nostri anno XVI.

* Vide cap. sincerum. De sepultura. in 4. collect.

ARCHIEPISCOPO MAGYNTINENSI
apostolicæ sedis Legato.

Epist. 70.
De negotio Episcopi Herbipolensis.

Licet injunctæ tibi legationis processum in pluribus commendemus, super negotio tamen Herbipolensis Ecclesie, quantumcunque tuæ fraternitati deferre velimus, non possumus salva conscientia commendare, in quo etsi forte zelum habueris, non tamen secundum scientiam habuisti, cum in destitutione unius & substitutione alterius processeris minus iuste. Nos quidem receptis olim super hoc litteris tuis per dilectum filium Decanum de Onoldesbath meminimus respondisse quod cum disponente Domino simus in sede justitiæ constituti & omnibus in justitia debitores, negare non debemus alicui quod postulat ordo juris. Vnde mandavimus ut si forte substitutus & destitutus de jure suo vellent in judicio experiri, præfigeres eis terminum competentem quo se nostro conspectui præsentarent iustum iudicium recepturi. Accedente autem ad nostram præsentiam dilecto filio Deutauto clerico procuratore venerabilis fratris nostri Othonis Herbipolensis Episcopi super eo quod diceris nolle ratum habere processum venerabilis fratris nostri Magdeburgensis Archiepiscopi apostolicæ sedis Legati circa Episcopum memoratum ad communionem & gratiam Ecclesie de mandato nostro receptum & ad regimen Herbipolensis

Vide lib. 15.
epist. 126.

Ecclesie restitutum, fuit inter alia propositum coram nobis & in nostro regesto receptum quod cum olim apostolica sedes ad vindicandam crudelem & lacrymabilem mortem bonæ memoriæ Conradi Herbipolensis Episcopi, Petri exeruerit gladium, ut sicut notorius erat interfectorum excessus, sic memorialis esset in generationem ac generationem sceleris perpetrati vindicta, inter cetera statuit ut tam homicidæ ipsi quam heredes eorum universis feudis & beneficiis Herbipolensis Ecclesie, quam specialiter offenderant, & Ecclesiarum etiam ceterarum, cum in ea læferint Ecclesiam generalem, carerent in perpetuum, illa nullo tempore habituri nisi forsan aliquando de speciali apostolicæ sedis indulgentia secutura posteritas misericordiam mereretur. Et cum nec tutum nec honestum existeret ut iste Henricus, qui dicitur substitutus, filius Henrici de Ravensburg fratris Botonis, cujus pater & patruus fuerunt in necem memorati Episcopi machinati, consiliis Herbipolensis Ecclesie interesset, bonæ memoriæ Guidoni Penestrinensi Episcopo, tunc apostolicæ sedis Legato, dedimus in mandatis ut ei auctoritate nostra per commutationem idoneam in alia Ecclesia ab Herbipolensi remota appellatione postposita provideret, præbendam illius alij collaturus. Et quidem eam gerimus de tua circumspectione fiduciam quod si hoc in tuam deductum fuisset notitiam, sic circa prædictum Henricum, quantumcunque ipsum dilectionis brachii amplectaris, nullatenus processisses. Verum ne demus Herbipolensi Ecclesie labores pariter & dolores, & memoratum Henricum inutiliter laborare contingat, eum quem à præbenda Herbipolensis Ecclesie olim decrevimus amovendum, à regimine ipsius Ecclesie perpetuo removemus, per apostolica tibi scripta mandantes quatenus supradictum Herbipolensem Episcopum, cum parte Othonis reprobis penitus abdicata publice ad Ecclesie devotionem revertsus catholice parti patenter adhæserit & potenter, super Ecclesia sæpedita de cetero non molestes, ut qui persequeris vitium in averso, amplectaris in converso virtutem. Sic etenim decrevimus expedire, quoniam speramus quod si beneficiorum non erit ingratus, se tanto devotioem exhibere studebit quanto majorem invenit gratiam post offensam. Tu denique, frater Archiepiscope &c. Datum Laterani VI. Idus Junij, pontificatus nostri anno decimosexto.

Vide chronicon Hirsaug. ad an. 1102 & Odo. Raynal. ad an. 1101. §. 45. & 609.